

Passagertog, paa den korte Strækning, det her drejer sig om — for at faa den nødvendige Omrangering og Omstigning lagt paa et Jernbaneknudepunkt, saa jeg tror ikke, det just er disse Tanker, de fremmede vil gøre sig, naar de kommer hertil. Men hvis man skulde gennemføre den Tanke nu at bygge et saadant Spor, tror jeg, man vilde komme ud i noget, som slet ikke kan svare sig økonomisk. Der er ingen Tvivl om, at det, rent bortset fra Anlægsomkostningerne, vil paaføre Statsbanerne en meget betydelig Merudgift i Driften i Sammenligning med Forholdene, som de er ordnet nu og tænkes ordnet ved Loven af 1924. Noget andet er naturligvis Spørgsmaalet om allerede nu at erhverve eller ekspropriere den nødvendige Grund til saadanne Spor, for at Grunden ikke skal blive bebygget i den nærmeste Fremtid, og jeg skal sørge for, at der bliver foretaget de fornødne Overvejelser desangaaende; saa kan man jo se, hvorledes Forholdene kommer til at ligge.

Bortset fra denne Afstandtagen fra de to ærede Medlemmers Side har der ellers været Enighed om, at Broen burde bygges, og den Uenighed, der er kommet til Orde, har jo saa godt som udelukkende drejet sig om Pengenes Tilvejebringelse. Jeg vil herom straks sige, at de ærede Medlemmer, der har argumenteret for, at Pengene burde tages af en forhøjet Automobilafgift, har ikke for mit Vedkommende ved deres Argumentation forandret det Standpunkt, som jeg hævdede forleden ved Forelægningen. Det forekommer mig, at selv flere af dem, der har udtalt sig for en Broafgift, dog har næret nogen Skepsis med Hensyn til, hvorledes denne vilde virke, og om man virkelig ogsaa kunde praktisere den paa en heldig Maade. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa Betragtninger om en Broafgift, men føjede straks til: Jeg er paa den anden Side ikke blind for, at en saadan vilde medføre betydelige Vanskeligheder, ikke med Hensyn til Optræningen, men med Hensyn til Automobile og andre Køretøjer, der ønsker at komme over. Og saavel det ærede Medlem Hr. Ulrich som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var klar over, at der vilde spildes Tid ved, at Motorkøretøjerne skulde standse for at betale den Afgift, der skulde erlægges. Jeg vil hævde, at Modstanden fra de motorkørendes Side mod at standse vilde sikkert blive saa stor, at selv om en saadan Ordning blev indført i Loven, vilde den dog ret hurtigt maatte ophæves igen, naar Færdselen over Broen var begyndt, og de ærede Talere, som har udtalt sig i denne Retning, vil jeg derfor ogsaa give min Tilslutning. Jeg giver

ogsaa det ærede Medlem Hr. Vagn Bro Ret i, at det hverken vil være i Overensstemmelse med Udviklingen eller stemmende med Fremtidens Krav, om der indførtes en saadan ny Acciseordning. Man har forladt denne Ordning overalt, hvor man kunde forlade den. Jeg skal nævne, at ved Loven om Bygning af en Bro over Allsund, hvor der nu opkræves en saadan Broafgift, har man bestemt, at den ikke mere maa opkræves, naar den nye Bro er bygget. Det er ogsaa sagt, at ved de Forhandlinger, der har været ført, særlig i Finansudvalget, med Aalborg om Bygningen af Broen deroppe, har man lagt Vægt paa at faa disse Bropenge afskaffet.

Jeg tror derfor ikke, det vilde være heldigt her at komme ind paa at bygge en Bro og søge at faa Refusion bag efter gennem en Broafgift. Jeg tror, at det — som det ogsaa er blevet sagt — vilde betyde, at man snart igen maatte ophæve denne Afgift, og saa vilde det være Staten, der kom til at betale. Jeg kan dog ikke gaa med hertil, thi naar Staten skulde skaffe Pengene, maatte den skaffe dem ved forøgede Skatter paa de almindelige Skatteydere. Man kunde jo godt have indført en saadan Ordning ogsaa i 1924, men den Gang veg man tilbage derfor, skønt vor økonomiske Status ingenlunde da var ringere, end den er nu, tværtimod vel nok ansaas for at være bedre. Men den Gang vilde man ikke gaa den Vej, idet man mente, at man ikke vilde faa den fornødne Automobilfærdsel derovre til, at Pengene kunde komme ind. Hvad Antallet af Automobile angaar, ansloges det jo omtrent til det samme som nu, ca. 60 000 om Aaret, og der er ingen, der har anslaaet Antallet højere end til 100 000 aarlig, hvilket jeg ogsaa tror vil vise sig rigtigt. Motororganisationerne har heller ikke taget en saadan Broafgift med i den Henvendelse, som de i 1924 rettede til det da nedsatte Rigsdagsudvalg, men gik ganske udenom, endskønt en saadan Afgift allerede var stærkt fremme i den offentlige Diskussion paa det Tidspunkt. De foreslog derimod, at de motorkørende selv skulde betale Udgiftens Afholdelse gennem Motorafgiften, som den Gang var 10 Mill. Kr., og som den Gang jugeredes at være saa rigtig, at Udgiften kunde afholdes deraf. Det har jo imidlertid vist sig, at dette slet ikke holder Stik, og at den Afgift, som blev paalagt Motorkøretøjerne i 1924, endogsaa langt fra er tilstrækkelig til at dække den Merudgift, som Morkørselen her i Landet har paaført Landets Veje. Dette fremgaar jo med Tydelighed af den Redegørelse, som findes i den Kommissionsbetænkning,